

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quantum se quisq[ue] humiliare debeat tam coram hominibus, quam
coram Deo. Capvt 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE PROBITATE

conscientiæ, famæ custos, vitæ decus, virtutis sedes, virtutum primitiæ, naturæ laus, & insigne totius honesti &cæ.

Quantum se quisq; humiliare debeat tam coram hominibus, quam coram Deo.

CAP V. 26.

EX hoc verecūdię dono nascitur & alia quædā insignis virtus, videlicet sui humiliatio: quem quantū quemlibet recēs conuersum deceat, non est difficile colligere. Nam quuin is intus squallidus sit & deformis, decet vt in omnibus actibus ac morib⁹ vilem se despēctum & contemptibilē exhibeat, quo vel sic citius Dominum ad se inuitet, qui fastidit omnem arrogantē & superbū, & intantum complectitur humileis vt eos etiam qui solo habitu & gestu humilitatis edūt formā (etiamsi forte connequaquam ita profundē humiliatū sit) nō cesseret misericorditer respicere aut iram cōceptā ob id relaxare. Quod patet in Achab pessimo israhelitarum rege, cui Dominus 3. Re. 21. g. eo quod sese humiliasset cilicio carnem suā operiens, iejunans in sacco dormiens, & de missō capite ambulās, comminationem ab Elia illi significatam commutauit. Vnde etiam per Ieremiā prophetā omnibus penitentibus ita dicitur. Humiliamini sedete in terra. Ut Iere. 13. c.

ra. Ut quid enim non se huiusmodi humilia-
rent coram alijs qui in conspectu Domini
tam sunt viles & abiecti, mancipiis ipsis si-
miles, quibus dicitur, sede super scabellum
pedum meorum, alijs ut filii regi ipsi adsistē-
tibus, iuxta illud, Adstitit regina à dextris
tuis in uestitu deaurato, fulgidè scilicet cha ^{psal. 44.}
ritatis, quā perdiderunt illi peccando. Qua-
re non iniuria illi cum publicano indignos ^{Luc. 18. c}
se cœlos respicere iudicare debent qui coe-
lo presidentem contempserūt. Legimus in
scripturiis sacrī quomodo nōnulli pro alijs
Dominum depræcantes sese etiam pro illis
apud Dominum humiliarint ac deicerint,
vt patet de Esdra qui Deū pro populo de-
præcans aiebat. Deus meus confundor &
erubesco leuare faciem mēam ad te, quomo-
do iniquitates nostræ multiplicatæ sunt su-
per caput nostrum &cæ. Si ergo ille pro
aliorum peccatis ita se, humiliavit mærens
ac tristis, quid nī idem ageret quisq; pro suis
Huius autem humiliationis virtutem opti-
mè intelligebat & aduertebat propheta Da-
uid quum à Semei malediceretur & lapidi-
bus impeteretur propter peccata sua se hu-
milians, nec aliquem de illo ultionem sume-
re permittens. Dimitte enim aiebat eum vt
maledicat. Dominus enim præcepit ei vt ^{z. Re. 16. b}
malediceret

D E P R O B I T A T E

malediceret David. Et quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit. Et rursus. Dimittite eum ut maledicat iuxta præceptum Domini, si forte respiciat afflictionem meam & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna. Hoc nos omnes imitari conuenit, ut suum singuli imperfectum & vilitatem attendentes, se omni irrisione & contemptu dignos arbitrentur, cogitando quod re vera nihil aliud commeruerint: & in humilitate sua (ut Ecclesiasticus admonet) patientiam habendo. Decet enim ut qui in Deum peccando se supra se extulit, pernitendo quemuis etiam inferiorem suprase effterri libenter ferat: & ut suam agnoscens impietatem omni ab omnibus creaturis contemptu vilipensione & irrisione se iudicet dignum, nihil interim cogitans se quippiam per hoc sibi præmij parare, sed id iure sui deberi peccatis pro quibus ita necesse est satis facere. Vnde vir quidam insigni clarus pie-

Cap. de veritate frater Aegidius unus inter primos beatu. fratres. Aegi. huc spectante. Fraincisci discipulus, talem hac de re procul sententiam dicens. Si cognoscis te offendisse creatorem tuum & omnium, cognosce quia dignum est ut omnia te persequantur & vindicent iniuriam quam fecisti Deo tuo. Ab omnibus creaturis debes patienter sustinere

Sustinere molestias tibi factas, quia cōtra ali
quam non habes iustitiam, quum sis dignus
puniri ab omnibus. Debet itaq; peccator ve
rē pœnitēs infracto animo perferre omnia
mala sibi illata siue ab hominibus, siue alijs
quibusuis creaturis vt vere à se commerita.
Cæterum quantæ sit virtutis huiusmodi hu
miliatio patet in filijs Iuda: qui ad increpa
tionem Semeiæ prophetæ iustum Dominū ^{2. Par. 12. b.}
confitentes seseq; humiliantes Dominū mo
uerūt ne faceret quod fuerat comminatus.
Quia enim humiliati sunt inquit nō disper
dam eos, daboq; eis pauxillum auxiliū & nō
killabit furor meus super Ierusalem per ma
num Sesac. O misericordia ineffabilis, vt ci
to parua humilatione placaris, postquā rā
multiplicibus es irritata peccatis. Hinc non
immerito David ait, Cor contritū & humiliatum ^{Psa. 50.}
Deus nō despicies Et Ecclesiasticus, ^{Eccle. 11. 8.}
Humiliare inquit Deo, & expecta manus
eius Hæc breuiter de effectibus & dignita
te humilitatis dicta sint quæ tñc sincera &
vera censenda est, quando quis seipsum
non aliud nec meliorem haberi cupit fo
ris apud homines, quam seipsum intus ag
noscit apud Deum: quando vt semet con
temnit, ita ab alijs se contemni equanimiter
tollerat; nec aliū se apud videri cupit quam
reuerat

DE PROBITATE

revera sit: imo occultare potius studet, si
quid habet vnde honorari possit.

PRECATIO.

Potentissime Deus & iustissime index, qui quoniam
sist immensa potentia Dominus, nunquam tamē
sic alicui hominum te quamvis immaniter of-
fendenti indignaris, quin ipsum humili pectore
ad te recurrentem pie misereris ac recipias: cui etiam
nullus omnino tantum potest displicere, qui non per
salutarem sui humiliacionem rursus tibi possit pla-
cere: obsecro mihi Deus, eam meo pectori insere humi-
litatem, qua non modo totus mihi ipse intus disipli-
ceam, uerum etiam id ipsum externo apparatu
palam declarem: atque adeo etiam quam omni-
um mortalium me reputem abiectissimum,
qui alioqui male sunus nemini
nem me agnosco meliorem.

Hanc penitus animi mei
insculpe penetrali-
bus, sic ut uel ab
iectissimas
quasque operas libens & alacris subeam,
ac per hoc superbiam omnem
salubriter retundam.